

Rada
Unii Europejskiej

**Bruksela, 28 października 2020 r.
(OR. en)**

12400/20

**JAI 876
FRONT 312
VISA 124
SAN 383
MI 434
TRANS 500
COVID-19 1
COMIX 511**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 28 października 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 686 final

Dotyczy: KOMUNIKAT KOMISJI COVID-19 Wskazówki dotyczące osób zwolnionych z tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE w związku z wdrożeniem zalecenia Rady 2020/912 z dnia 30 czerwca 2020 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 686 final.

Zał.: COM(2020) 686 final

Bruksela, dnia 28.10.2020 r.
COM(2020) 686 final

**KOMUNIKAT KOMISJI KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO, RADY EUROPEJSKIEJ I RADY**

COVID-19

**Wskazówki dotyczące osób zwolnionych z tymczasowego ograniczenia innych niż
niezbędne podróży do UE w związku z wdrożeniem zalecenia Rady 2020/912 z dnia 30
czerwca 2020 r.**

**KOMUNIKAT KOMISJI KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO, RADY EUROPEJSKIEJ I RADY**

COVID-19

**Wskazówki dotyczące osób zwolnionych z tymczasowego ograniczenia innych niż
niezbędne podróży do UE w związku z wdrożeniem zalecenia Rady 2020/912 z dnia 30
czerwca 2020 r.**

I. Wprowadzenie

Dnia 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia¹.

Zalecenie stanowi, że w przypadku gdy tymczasowe ograniczenia dotyczące podróży nadal mają zastosowanie do danego państwa trzeciego, następujące kategorie osób powinny być zwolnione z ograniczenia podróży, niezależnie od jej celu:

a) obywatele Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE oraz obywatele państw trzecich, którzy na mocy porozumień między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a tymi państwami trzecimi, z drugiej strony, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu obywateli Unii, a także członkowie ich rodzin, jak również

b) obywatele państw trzecich, którzy są rezydentami długoterminowymi na mocy dyrektywy w sprawie pobytu długoterminowego, osoby, których prawo pobytu wynika z innych dyrektyw UE lub z prawa krajowego lub które posiadają krajowe wizy długoterminowe, a także członkowie ich rodzin.

Ponadto należy zezwolić na niezbędną podróż w przypadku szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, o których mowa w załączniku II do zalecenia.

Podczas dyskusji w czasie posiedzenia okrągłego stołu (szczebel roboczy), które odbyło się dnia 14 września 2020 r. w ramach uruchomionych przez Radę zintegrowanych uzgodnień dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), wskazano na konieczność doprecyzowania niektórych kwestii za pomocą wytycznych interpretacyjnych. Niniejsze wskazówki zostały opracowane na podstawie uwag i informacji otrzymanych od państw członkowskich, w tym także od prezydencji Rady.

Niniejszy dokument dostarcza wskazówek dotyczących wdrożenia zalecenia Rady w odniesieniu do osób zwolnionych z tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne

¹ Dz.U. L 208I z 1.7.2020, s. 1.

podróży do UE. Zawiera w szczególności wskazówki dotyczące interpretacji pojęcia „członek rodziny” w związku z zastosowaniem zwolnienia do członków rodziny obywateli Unii lub rezydentów długoterminowych w UE (część II).

Dokument dostarcza również wskazówek, które odnoszą się do szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, wymienionych w załączniku II do zalecenia Rady (część III) i dotyczą:

- zakresu kategorii, z uwzględnieniem odpowiedniego dorobku prawnego UE oraz
- dokumentacji lub innych dowodów, których można zażądać od obywateli państw trzecich w celu potwierdzenia, że należą oni do jednej z tych kategorii.

Niniejsze wskazówki nie wykluczają możliwości uznania przez państwa członkowskie dowodów, które nie zostały w nich wyraźnie wymienione, za wystarczające.

W wytycznych w sprawie „minimalnej usługi” do celów rozpatrywania wniosków wizowych określonych kategorii osób ubiegających się o wizę podczas epidemii COVID-19² Komisja zaleciła, aby państwa członkowskie nadal akceptowały wnioski wizowe od osób, których podróż jest niezbędna, w tym członków rodzin objętych zakresem dyrektywy 2004/38/WE w sprawie swobodnego przemieszczania się³ (dalej: „dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się”).

II. Wjazd w przypadku członków rodziny (pkt 5 zalecenia)

1. Wjazd w przypadku członków rodziny obywateli Unii (pkt 5 lit. a) zalecenia)

Zakres:

Jeżeli chodzi o definicję terminu „członkowie rodziny”, zalecenie Rady odnosi się do art. 2 i 3 dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się. Kategorie członków rodziny (będących obywatelami państw trzecich), o których mowa w tych przepisach, powinny być interpretowane szeroko i nie są ograniczone definicjami i pojęciami stosowanymi w prawie

²Wskazówki dotyczące wprowadzenia w życie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE, uproszczenia zasad tranzytu do celów repatriacji obywateli Unii oraz skutków dla wspólnej polityki wizowej, C(2020)2050.

³ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

krajowym⁴. Dotyczy to również kategorii partnerów pozostających w „stałym, należycie poświadczonym związku”. W myśl zalecenia państwa członkowskie powinny zatem w szczególności ułatwiać łączenie stałych partnerów pozostających w należycie poświadczonym związku, niezależnie od miejsca zamieszkania obywatela państwa trzeciego.

Chociaż samo zalecenie jest instrumentem „prawa miękkiego”, do obywateli UE, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się na terenie UE, zwłaszcza gdy zamieszkują na terenie innego państwa członkowskiego, a także do członków ich rodzin zastosowanie ma dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się. Na tej podstawie wspomniani wyżej członkowie rodziny są uprawnieni do towarzyszenia swoim krewnym lub dołączenia do nich w danym państwie członkowskim.

Możliwe są dwie sytuacje, w jakich mogą znaleźć się obywatele państw trzecich przebywający poza UE, którzy są członkami rodziny obywatela UE:

a) obywatel UE skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się (w szczególności gdy zamieszkuje w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie pochodzenia):

Jak wskazano powyżej, już w dyrektywie w sprawie swobodnego przemieszczania się przewidziano obowiązki w odniesieniu do wjazdu i pobytu członków rodzin migrujących obywateli UE, w tym stałych partnerów. Państwa członkowskie nie mogą zatem ograniczać odpowiednich praw, kiedy rozważają zezwolenie na wjazd takich członków rodziny w ramach wdrażania zalecenia Rady.

Pkt 5 zalecenia Rady odnosi się do następujących kategorii członków rodziny wymienionych w art. 2 i 3 dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się:

Członkowie najbliższej rodziny

Art. 2 dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się definiuje pojęcie „członka rodziny” jako:

- a) współmałżonka,
- b) partnera, z którym obywatel Unii zawarł zarejestrowany związek partnerski, na podstawie ustawodawstwa danego państwa członkowskiego, jeżeli ustawodawstwo przyjmującego państwa członkowskiego uznaje równoważność między zarejestrowanym związkiem partnerskim a małżeństwem, oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w odpowiednim ustawodawstwie przyjmującego państwa członkowskiego,
- c) bezpośrednich zstępnych, którzy nie ukończyli dwudziestego pierwszego roku życia lub pozostają na utrzymaniu, oraz tych współmałżonka lub partnera, jak zdefiniowano w lit. b),

⁴ Zob. sprawy C-673/16, Coman; C-129/18, SM.

- d) bezpośrednich wstępnych pozostających na utrzymaniu oraz tych współmałżonka lub partnera, jak zdefiniowano w lit. b).

Państwa członkowskie mają obowiązek zezwolić na wjazd takich członków rodziny, w tym – na warunkach określonych w lit. b) – partnera, z którym obywatel UE zawarł zarejestrowany związek partnerski.

Członkowie rodziny pozostający na utrzymaniu

Ponadto art. 3 dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się zawiera wymóg, aby państwa członkowskie ułatwiały, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, wjazd i pobyt wszelkich członków rodziny innych niż wymienieni powyżej jako „członkowie najbliższej rodziny”, niezależnie od ich obywatelstwa, którzy w kraju, z którego przybyli, pozostają na utrzymaniu lub są członkami gospodarstwa domowego obywatela Unii, posiadającymi pierwotne prawo pobytu, lub gdy istnieją poważne względy zdrowotne ściśle wymagające osobistej opieki obywatela Unii nad członkiem rodziny.

Stałe związki

Art. 3 dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się także zawiera wymóg ułatwienia wjazdu, zgodnie z ustawodawstwem krajowym państw członkowskich, „partnera, z którym obywatel Unii pozostaje w stałym, należycie poświadczonym związku”.

Jak wyjaśniono w wytycznych z 2009 r. w celu skuteczniejszej transpozycji i stosowania dyrektywy 2004/38/WE⁵, partnerzy niepozostający w związku małżeńskim mogą być zobowiązani do przedstawienia dokumentacji poświadczającej ich związek z obywatelem UE oraz jego stały charakter. Dowody można przedstawić w jakiegokolwiek odpowiedniej formie. Ewentualne dowody powinny obejmować np. wspólne oświadczenie partnerów, dowody poprzednich spotkań, wspólnych inwestycji itp. Wymóg dotyczący stałości związku należy oceniać w świetle celu dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się, jakim jest utrzymanie jedności rodziny w szerokim znaczeniu. Krajowe przepisy dotyczące stałości związku mogą określać jako kryterium trwałości związku minimalny okres jego trwania. Jednak w takim przypadku przepisy krajowe powinny przewidywać uwzględnienie w ogólnej ocenie również innych, istotnych aspektów (np. wspólna umowa najmu, wspólny kredyt na zakup domu)⁶.

b) obywatel UE nie skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się (zwłaszcza gdy zamieszkuje w państwie członkowskim, którego jest obywatelem)

W takim przypadku do wjazdu członków rodziny obywateli UE, w tym partnerów niepozostających w związku małżeńskim, będących obywatelami państw trzecich, ma

⁵ COM (2009) 313 final z 2.7.2009.

⁶ Wytyczne z 2009 r. w celu skuteczniejszej transpozycji i stosowania dyrektywy 2004/38/WE, s. 4.

zastosowanie, zamiast prawa UE, prawo krajowe, ponieważ obywatele ci nie są objęci zakresem dyrektywy w sprawie swobodnego przemieszczania się.

Zgodnie z zaleceniem państwa członkowskie powinny jednak traktować takich członków rodziny jak członków przemieszczających się obywateli UE, co powinno także pozwolić państwom członkowskim uniknąć dodatkowych obciążeń administracyjnych związanych z koniecznością stosowania różnych procedur.

Możliwe dowody w przypadku partnerów niepozostających w związku małżeńskim:

- wspólne oświadczenie partnerów dotyczące ich związku,
- dowody potwierdzające poprzednie osobiste spotkanie (np. stemple paszportowe, dokumenty podróży),
- minimalny okres trwania związku, jeżeli istnieją kryteria krajowe w tym zakresie (należy wziąć pod uwagę fakt, że ograniczenia podróży obowiązują już ponad sześć miesięcy i prawdopodobnie zostaną dalej utrzymane), lub
- wspólna umowa najmu, wspólny rachunek bankowy.

2. Wjazd w przypadku obywateli państw trzecich i członków ich rodzin (pkt 5 lit. b) zalecenia)

Punkt 5 lit. b) zalecenia Rady należy rozumieć jako obejmujący obywateli państw trzecich, którzy:

- posiadają wizę lub dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie na podstawie dorobku prawnego UE w zakresie legalnej migracji, tj. dyrektywy 2003/86/WE w sprawie prawa do łączenia rodzin, dyrektywy 2003/109/WE dotyczącej rezydentów długoterminowych, dyrektywy 2009/50/WE w sprawie niebieskiej karty UE, dyrektywy 2014/36/UE dotyczącej pracowników sezonowych, dyrektywy 2014/66/UE dotyczącej pracowników przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa oraz dyrektywy (UE) 2016/801 dotyczącej studentów, naukowców, stażystów, wolontariuszy, uczniów i pracowników au pair.

Oznacza to również, że obywatele państw trzecich oraz, w stosownych przypadkach, członkowie ich rodzin, którzy spełniają warunki przyjęcia określone w tych dyrektywach, powinni mieć możliwość złożenia wniosku w celu uzyskania takiej wizy lub dokumentu pobytowego, a następnie powinni być zwolnieni z ograniczenia podróży;

lub

- posiadają dokument pobytowy albo wizę długoterminową wydaną przez państwo członkowskie na podstawie prawa krajowego.

Tacy obywatele państw trzecich powinni mieć również możliwość przejazdu tranzytem przez terytorium innych państw członkowskich w celu dotarcia do państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy.

III. Szczególne kategorie osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję – załącznik II do zalecenia Rady 2020/912

Zawarty w załączniku II wykaz szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję ma na celu uwzględnienie czynników ekonomicznych i społecznych, jakimi obywatele państw trzecich mogą kierować się w związku z podróżą do UE, a także interesu gospodarczego i społecznego, jaki może wynikać dla UE z zezwolenia takim obywatelom państw trzecich na wjazd na terytorium UE. W przeciwieństwie do zawartego w załączniku I wykazu państw trzecich, w przypadku których można znosić ograniczenie innych niż niezbędne podróży do UE, wykaz kategorii w załączniku II powinien być stosowany przez państwa członkowskie w całości. **Państwa członkowskie powinny zezwolić na podróż osobom z wszystkich wymienionych tam kategorii, a nie tylko z niektórych spośród nich.**

Wskazówki dotyczące kategorii wymienionych poniżej, jak również dowodów, które należy przedstawić, nie są z założenia wyczerpujące. Zachęca się państwa członkowskie do stosowania szerokiej interpretacji zarówno zakresu, jak i tego, co może stanowić ewentualny dowód, przy czym należy pamiętać, że przedstawione dowody powinny umożliwić organom ustalenie bezpośredniego związku z działalnością, w odniesieniu do której udziela się dostępu.

1. Pracownicy służby zdrowia, osoby prowadzące badania naukowe w dziedzinie zdrowia oraz pracownicy służb opieki nad osobami starszymi

Zakres: Kategoria ta powinna obejmować osoby podróżujące w związku z koniecznością lub wykonujące niezbędną funkcję, w tym pracowników służby zdrowia, pracowników naukowych w dziedzinie zdrowia i pracowników służb opieki nad osobami starszymi, w tym:

- personel ochrony zdrowia, łącznie z personelem paramedycznym,
- pracowników opieki osobistej w usługach zdrowotnych, łącznie z pracownikami opieki nad dziećmi, osobami niepełnosprawnymi i osobami starszymi,
- naukowców w przemyśle związanym ze zdrowiem,

- pracowników w przemyśle farmaceutycznym i sektorze wyrobów medycznych, oraz
- pracowników zaangażowanych w dostawę towarów, zwłaszcza w łańcuchach dostaw leków, materiałów medycznych, wyrobów medycznych i środków ochrony indywidualnej, w tym w ich montaż i konserwację.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: umowa o pracę, zaświadczenie pracodawcy, zaproszenie osoby przyjmującej dla pracowników opieki osobistej, upoważnienie do wykonania pracy lub zezwolenie na pracę.

2. Pracownicy przygraniczni

Zakres: Kategoria ta powinna obejmować pracowników, którzy muszą przekraczać granicę państwa członkowskiego, ale którzy powracają codziennie lub co najmniej raz w tygodniu do państwa trzeciego, w którym zamieszkują i którego są obywatelami.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: umowa o pracę, zaświadczenie pracodawcy, zezwolenie na wykonywanie działalności zarobkowej lub pozwolenie na pracę.

3. Pracownicy sezonowi w rolnictwie

Zakres: Kategoria ta powinna obejmować obywateli państw trzecich, którzy zachowują główne miejsce zamieszkania w państwie trzecim i legalnie oraz tymczasowo przebywają na terytorium państwa członkowskiego UE w celu wykonywania prac w sektorze rolnictwa lub akwakultury, na podstawie umowy o pracę zawartej bezpośrednio między danym obywatelem państwa trzeciego a pracodawcą mającym siedzibę w danym państwie członkowskim UE.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: umowa o pracę, zaświadczenie pracodawcy, upoważnienie do wykonania pracy lub zezwolenie na pracę.

4. Pracownicy transportu

Zakres: Tymczasowe ograniczenia podróży nie powinny mieć zastosowania do pracowników transportu, również wtedy, gdy podróżują, by dostać się do swojego pojazdu, samolotu lub statku lub od niego wracają (w celu wykonania lub po zakończeniu operacji transportu). Kategorię tę należy interpretować szeroko. W szczególności powinna ona obejmować:

- kierowców samochodów osobowych, samochodów dostawczych i motocykli, kierowców ciężarówek i autobusów (w tym kierowców autobusów i tramwajów) oraz

kierowców karetek, w tym kierowców, którzy realizują transport pomocy oferowanej w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, oraz kierowców przewożących obywateli UE powracających z innego państwa członkowskiego do ich miejsca zamieszkania lub pochodzenia (repatrianci),

- pilotów linii lotniczych, personel pokładowy i personel obsługi technicznej,
- maszynistów i innych pracowników pokładowych; inspektorów wagonów, personel techniczny warsztatów obsługi, jak również pracowników zarządzających infrastrukturą zatrudnionych przy zarządzaniu ruchem oraz alokację zdolności przepustowej, oraz
- pracowników żegluga morskiej i śródlądowej, w tym kapitanów, załogę i personel obsługi technicznej, w zakresie, w jakim nie są oni objęci kategorią viii (marynarze).

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: umowa o pracę, zaświadczenie pracodawcy, dokument tożsamości wydany przez pracodawcę (identyfikator), licencja pilota, świadectwo członka załogi, zlecenie transportu (w przypadku kierowców pracujących na własny rachunek), upoważnienie do wykonania pracy lub zezwolenie na pracę.

5. *Dyplomaci, pracownicy organizacji międzynarodowych oraz osoby zaproszone przez organizacje międzynarodowe, których obecność fizyczna jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania tych organizacji, personel wojskowy oraz pracownicy pomocy humanitarnej i personel zajmujący się ochroną ludności w ramach pełnionych przez nich funkcji*

Zakres: Kategoria ta powinna obejmować posiadaczy paszportów dyplomatycznych, urzędowych lub służbowych/dowodów tożsamości wydanych przez państwa trzecie lub ich rządy uznane przez państwa członkowskie, jak również posiadaczy dokumentów wydanych przez organizacje międzynarodowe, którzy podróżują w związku z wypełnianiem ich funkcji.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: paszporty dyplomatyczne, urzędowe lub służbowe/dowody tożsamości wydane przez państwa trzecie lub ich rządy uznane przez państwa członkowskie, jak również dokumenty wydane przez organizacje międzynarodowe, a w szczególności:

- laissez-passer Organizacji Narodów Zjednoczonych wydawane personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i agencji podległych na mocy Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 21 listopada 1947 r. w Nowym Jorku,
- legitymacje wydane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy,
- dokumenty wydane zgodnie z art. III ust. 2 Umowy między państwami będącymi Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych (wojskowy dokument tożsamości, któremu towarzyszy rozkaz podróży, polecenie

- podróży lub indywidualny lub zbiorowy rozkaz wyjazdu), a także dokumenty wydane w ramach Partnerstwa dla Pokoju, lub
- umowa o pracę, zaświadczenie pracodawcy, pismo określające zadania.

6. Pasażerowie tranzytowi

Zakres: Obywatelom państw trzecich posiadającym ważne zezwolenie na wjazd do kraju docelowego (np. wizę jednolitą), którzy muszą przejechać przez terytorium UE, należy – niezależnie od ich obywatelstwa – umożliwić dalszy tranzyt podczas podróży do kraju pochodzenia lub kraju zamieszkania w UE, a także przyznać rozsądny/realistyczny czas na tranzyt (konieczny może być nocleg). Biorąc pod uwagę ograniczoną dostępność bezpośrednich lotów komercyjnych, „dalszy tranzyt” powinien obejmować wszelkie środki transportu.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: dowód dalszej podróży, np. bilet na przejazd, karta pokładowa.

7. Pasażerowie podróżujący z niezbędnych przyczyn rodzinnych;

Zakres: Nie można sporządzić wyczerpującego wykazu ewentualnych niezbędnych przyczyn rodzinnych, a zatem kategoria ta powinna być interpretowana szeroko i oceniana indywidualnie. Może ona między innymi obejmować podróż w celu skorzystania z prawa pieczy nad dzieckiem lub prawa do odwiedzin dziecka, a także w związku z uczęszczaniem dziecka do szkoły, podróż w związku udzieleniem pilnej pomocy członkowi rodziny, weselem podróżującej osoby lub bliskiego członka jej rodziny, narodzinami lub pogrzebem członka rodziny.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: szeroki wachlarz różnych dokumentów, na przykład kopie stosownych dokumentów, takich jak: dokument potwierdzający prawo pieczy nad dzieckiem, dokument potwierdzający miejsce zamieszkania odwiedzającego rodzica i odwiedzanego dziecka, zawiadomienie o ślubie i zaproszenie na ślub, zaświadczenie o przewidywanej dacie narodzin, akt urodzenia lub akt zgonu.

8. Marynarze

Zakres: Kategoria ta powinna obejmować obywateli państw trzecich posiadających dokument tożsamości marynarza wydany zgodnie z Konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO) dotyczącą dowodów tożsamości marynarzy nr 108 (1958 r.) lub nr 185 (2003 r.), Konwencją o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja

FAL) oraz właściwym prawem krajowym, umowę o zatrudnieniu marynarzy zgodnie z Konwencją MOP o pracy na morzu, zaświadczenie pracodawcy lub zaświadczenie dla pracowników transportu międzynarodowego zgodnie z załącznikiem do komunikatu w sprawie uprzywilejowanych korytarzy (C/2020/1897). Powinna ona również obejmować personel obsługi i personel techniczny zatrudniony w żegludze, o ile nie został on objęty kategorią iv (pracownicy transportu).

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: dokument tożsamości marynarza, umowa o zatrudnieniu marynarza, zaświadczenie pracodawcy, zaświadczenie dla pracowników transportu międzynarodowego, dokumenty potwierdzające cel podróży, takie jak (kopia) umowy o pracę.

9. Osoby wymagające ochrony międzynarodowej lub ochrony z innych przyczyn humanitarnych

Zakres: Tymczasowe ograniczenia podróży nie powinny mieć zastosowania do osób wymagających ochrony międzynarodowej lub ochrony z innych przyczyn humanitarnych.

Tymczasowe ograniczenia podróży nie powinny mieć ponadto zastosowania do osób podróżujących w celu uzyskania podstawowej opieki medycznej.

Ponieważ obywatele państw trzecich powinni mieć możliwość ubiegania się o ochronę międzynarodową w chwili przybycia do UE, **w odniesieniu do tej kategorii nie należy wymagać dokumentów.**

W przypadku podstawowej opieki medycznej – oświadczenie potwierdzające, że dana osoba potrzebuje podstawowej opieki medycznej realizowanej przez lekarza zarejestrowanego w państwie członkowskim UE, w Norwegii, Islandii, Liechtensteinie lub Szwajcarii.

10. Obywatele państw trzecich podróżujący w celu podjęcia nauki

Zakres: Zakres tego wyjątku jest sformułowany dość szeroko i w związku z tym obejmuje nie tylko osoby aktualnie uczące się, lecz wszystkie osoby podróżujące w celu odbycia jakiegokolwiek rodzaju nauki lub szkolenia, o ile jest to należycie uzasadnione.

Wyjątek ten musi obejmować każdego studenta, który został zdefiniowany w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2016/801 dotyczącej studentów i naukowców UE, jako „obywatel państwa trzeciego, który został przyjęty do instytucji szkolnictwa wyższego i który jest przyjęty na terytorium państwa członkowskiego w celu odbycia studiów w pełnym wymiarze, traktowanych jako główne zajęcie, prowadzących do uzyskania uznawanych przez to państwo członkowskie kwalifikacji w ramach szkolnictwa wyższego, w tym dyplomów, świadectw lub stopni doktora w instytucjach szkolnictwa wyższego, co może obejmować kurs

przygotowawczy przed podjęciem takich studiów, zgodnie z prawem krajowym, lub obowiązkowe szkolenie”.

Wyjątek ten może również obejmować obywateli państw trzecich przybywających w celu odbycia studiów lub szkolenia, którzy jednak nie są objęci zakresem tej definicji.

Nie określono minimalnego czasu trwania studiów. W szczególności oraz na podstawie sformułowań użytych w przedmiotowym punkcie załącznika II nie ma powodu wymagać, aby studia obejmowały cały rok akademicki lub semestr.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: zaświadczenie o wpisaniu na listę studentów, wezwanie do wpisania się na listę studentów, uznana legitymacja studencka lub zaświadczenie o uczestnictwie w kursach, zaświadczenie o zapisaniu się do instytucji kształcącej w celu uczestnictwa w kursie zawodowym lub teoretycznym w ramach kształcenia podstawowego i uzupełniającego.

11. Pracownicy - cudzoziemcy o wysokich kwalifikacjach, jeżeli ich zatrudnienie jest konieczne z ekonomicznego punktu widzenia, a praca nie może zostać odroczone lub wykonana za granicą

Zakres: Wyjątek ten obejmuje pracowników będących obywatelami państw trzecich, którzy ze względu na wysoki poziom kwalifikacji i wiedzy fachowej są potrzebni, aby przyczynić się do odbudowy gospodarczej UE w okresie po pandemii COVID-19. Może on obejmować osoby, które złożyły wniosek o wydanie zezwolenia na podstawie dyrektywy 2009/50 w sprawie niebieskiej karty, dyrektywy 2014/66 w sprawie ICT, dyrektywy 2016/801 jako naukowcy lub w ramach krajowego programu dla wykwalifikowanych migrantów, ale którym do tej pory uniemożliwiono wjazd do UE ze względu na zakaz wjazdu.

W oparciu o informacje zwrotne otrzymane od państw członkowskich, w grupie tej powinni się także znaleźć:

- sportowcy zawodowi i ich współpracownicy uczestniczący w zawodach organizowanych w państwach członkowskich (nawet jeśli osoby te nie są zatrudnione),
- zawodowi wykonawcy/artysty, w tym pracownicy techniczni towarzyszący zawodowym wykonawcom/artystom,
- dziennikarze międzynarodowi, których osobista lub fizyczna obecność jest wymagana w celu przekazywania aktualnych wiadomości,
- eksperci, badacze i naukowcy, oraz
- obywatele państw trzecich podróżujący w celach biznesowych (w tym w celu udziału w targach i wystawach handlowych, na potrzeby testów odbiorczych i szkoleń wewnętrznych w celu zlecenia nowej inwestycji w UE ze względów ekonomicznych),

o ile podróży nie można odroczyć lub jeżeli czynności gospodarczej nie można przeprowadzić z zagranicy.

Dokumenty, które mogą posłużyć jako dowód: umowa o pracę, upoważnienie do wykonania pracy lub zezwolenie na pracę, zaświadczenie pracodawcy o konieczności podróży, zaproszenie od organizacji sportowej, zaproszenie od firmy lub organu do udziału w spotkaniu/konferencji lub wydarzeniu związanym z działalnością handlową, przemysłową lub usługową, zaproszenia, bilety wstępu, potwierdzenie faktu zapisania lub program, w miarę możliwości zawierający nazwę organizacji przyjmującej oraz długość pobytu lub jakikolwiek inny stosowny dokument wskazujący cel wizyty, umowę wystawcy z organizatorem targów handlowych lub zaświadczenie o przyjęciu na targi, legitymacja prasowa Międzynarodowej Federacji Dziennikarzy.